

Nr 62.

Av herr Olsson i Mora m. fl., om höjning av anslaget för bidrag till studieförbund för organisations- och administrationskostnader.

I enlighet med kunglig proposition, grundad på förslag av 1944 års folkbildningssakkunniga, beviljade riksdagen för 1947/48 för första gången ett anslag på 30 000 kronor att ställas till Folkbildningsförbundets förfogande för anställande i dess länsavdelningar av s. k. folkbildningskonsulenter. Statsbidraget skulle kunna utgå med högst 5 000 kronor till avlöning av helanställd konsulent under förutsättning att minst lika stort belopp för ändamålet ställes till förfogande från annat håll.

Lika stort belopp är av riksdagen beviljat för innevarande budgetår.

Folkbildningskonsulenternas främsta uppgift är att ordna och samverka vid de längre och kortare folkbildningskurser, vartill särskilda statsbidrag utgå. Kursernas omfattning gör ett vidsträckt samarbete på kursorten och i länet nödvändigt. Kurserna avse bl. a. att tjäna och befrämja studiecirkel- och föreläsningsverksamheten. Konsulenterna komma härigenom att bli hjälpare till de olika folkbildningsorganen i länet och befrämja samarbetet dem emellan. Vid en förliden höst av Folkbildningsförbundet anordnad konferens med de i åtta län eller landskap anställda konsulenterna betygades enhälligt, att dessa, var och en på sitt håll, för sina uppgifter i högsta grad tagits i anspråk av samverkande folkbildningsorganisationer.

Kopparbergs läns landsting hade redan år 1947 beviljat medel för anställande av en folkbildningskonsulent i Dalarna. En sådan är av största behov påkallad i det vidsträckta landskapet med dess många befolkningscentra i städer och byar, där folkbildningsarbetet har gynnsamma förutsättningar. Genom sina många folkhögskolor och även på annat sätt har Dalarna ådagalagt sitt stora intresse för höjandet av bildningen hos ung och gammal. Landstinget har också visat sin villighet att ge behövliga ekonomiska förutsättningar. Men i allt detta behövs en samlande kraft, som kan ena intressena i gemensamma ansträngningar. Landstinget har nu en sådan kraft redo att rycka in i arbetet. Genom olyckliga omständigheter kom Dalarna dock, trots medelstillgången, ej med i konkurrensen om de första statsbidragen till folkbildningskonsulenter. Nu äro dessa medel helt upplagna för andra län. Då det ekonomiska underlaget finns och då behov av och intresse för denna sak är till finnandes, synes det emellertid rimligt, att ifrågavarande anslag höjes med de 5 000 kronor, som äro behövliga för att även Dalarna under budgetåret 1949/50 skall kunna få statligt stöd för nu ifrågavarande konsulentverksamhet.

Förhållandena på Gotland synas också motivera höjning av detta anslag. Genom sitt isolerade läge, sina små kommuner och sin glesa befolkning har Gotland stora svårigheter att kunna utnyttja de skilda bildningsmöjligheter, som den tätare befolkningen och de livligare kommunikationerna på fastlandets befolkning rikare tillgång till. Här finnes stort behov av en personlig kraft, som med blick för de säregna förhållandena kan samla intressena, organisera arbetet och utnyttja alla möjligheter som ges, t. ex. den begynnande trådradion, i folkbildningsarbetet. Landstinget har också till Gotlands bildningsförbunds förfogande för år 1949 ställt behövt anslag för anställande av en bildningskonsulent med halvtidstjänst, dock under förutsättning att motsvarande statsbidrag kan erhållas. Härför skulle för 1949/50 ifrågavarande anslag behöva höjas med ytterligare 2 500 kronor, och sammanlagt skulle alltså erfordras en förstärkning av anslaget med 7 500 kronor.

Med stöd av vad sålunda anförts hemställes,

att riksdagen till förstärkande av folkbildningskonsulentverksamheten måtte höja anslaget för bidrag till studieförbund för organisations- och administrationskostnader med 7 500 kronor.

Stockholm den 20 januari 1949.

A. Olsson

i Mora.

Per Svensson,

Stenkyrka.

Olof Hammar.

E. Pettersson,

Ersbacka.

Rob. L. Jansson,

Aspeboda.